

Zadeva C-58/20

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

4. februar 2020

Predložitveno sodišče:

Bundesfinanzgericht (Avstrija)

Datum predložitvene odločbe:

30. januar 2020

Tožeča stranka:

K

Zadevni urad:

Finanzamt Linz

Predmet in pravna podlaga postopka v glavni stvari oziroma predloga

Oprostitev plačila davka na dodano vrednost za storitev, preneseno v zunanje izvajanje, (opravljanje določenih davčnih nalog) v zvezi z upravljanjem posebnih investicijskih skladov v skladu s členom 135(1)(g) Direktive 2006/112/ES

Vprašanja za predhodno odločanje

Ali je treba člen 135(1)(g) Direktive 2006/112/ES razlagati tako, da pojem „upravljanje posebnih investicijskih skladov“ vključuje tudi davčne naloge, ki jih je družba za upravljanje prenesla na tretjo osebo in pri katerih gre za zagotavljanje, da je obdavčevanje dohodkov, ki jih imetniki enot premoženja prejmejo iz sklada, zakonito?

Navedene določbe prava Unije

Člen 135(1)(g) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

Člena 1(2) in 5g Direktive Sveta z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (85/611/EGS) (zdaj v različici Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009) ter Priloga II k tej direktivi

Navedene nacionalne določbe

Člen 6(1), točka 8(i), Umsatzsteuergesetz 1994 (zakon o davku na dodano vrednost iz leta 1994, BGBl. št. 663/1994, v različicah iz BGBl. I št. 24/2007 in BGBl. I št. 112/2012)

Investmentfondsgesetz 1993 (zakon o investicijskih skladih iz leta 1993, BGBl. št. 532/1993, v različici iz BGBl. I št. 69/2008), zlasti člen 40, in Investmentfondsgesetz 2011 (zakon o investicijskih skladih iz leta 2011, BGBl. I št. 77/2011), zlasti členi 2(1), točka 1; 3(2), točki 1 in 2; 5(1) in (2), točka 1; 28; 30(4); 42 in 186

Navedena sodna praksa Sodišča

Sodba z dne 4. maja 2006, Abbey National plc, C-169/04; sodba z dne 7. marca 2013, GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH, C-275/11; sodba z dne 13. marca 2014, ATP PensionService A/S, C-464/12; sodba z dne 9. decembra 2015, Fiscale Eenheid X NV es, C-595/13; sodba z dne 5. junija 1997, SDC, C-2/95; sodba z dne 13. decembra 2001, CSC, C-235/00; sodba z dne 26. maja 2016, Bookit Ltd, C-607/14; sodba z dne 25. julija 2018, DPAS Ltd, C-5/17; sodba z dne 3. oktobra 2019, Cardpoint GmbH, C-42/18; sodba z dne 28. julija 2011, Nordea, C-350/10; sodba z dne 6. oktobra 1982, CILFIT, C 283/81

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 V letih od 2008 do 2014 so različne družbe za upravljanje (v skladu s terminologijo iz zakona o investicijskih skladih iz leta 2011 gre za „družbe za upravljanje“, v nadaljevanju: DZU) določeni storitvi za obračunavanje davčnih vrednosti na ravni imetnikov enot premoženja prenesle na tožečo stranko K. Oseba K je storitvi, ki ju je opravljala v skladu s posebnimi predpisi v zvezi z davkom od dohodkov in v zvezi z investicijskimi skladi ter ki ju navsezadnje ni opravljala za osrednjo dejavnost upravljanja naložb, ampak za zagotavljanje, da je bila obdavčitev dohodkov, ki so jih imetniki enot premoženja prejeli iz sklada, v skladu z zakonom, zaračunavala brez prometnega davka, saj je menila, da ti storitvi spadata na področje uporabe davčne oprostitve za upravljanje posebnih investicijskih skladov, ki je določena v členu 6(1), točka 8(i) zakona o davku na dodano vrednost iz leta 1994 (člen 135(1)(g) Direktive 2006/112/ES). Po mnenju finančne uprave se ta oprostitve ne uporablja, ker storitvi nista niti specifični in bistveni, kar je v skladu s sodno prakso Sodišča pogoj za oprostitve storitev upravljanja, niti nista, kakor je zahtevano, posebni.

- 2 DZU mora imetnikom enot premoženja zagotavljati vse informacije, da lahko ti izpolnjujejo svoje davčne dolžnosti razkrivanja in dokazovanja. Zlasti je obstajala tudi zakonska obveznost DZU, da javlja davčne vrednosti, upoštevne pri obdavčitvi dohodkov imetnikov enot premoženja, za kar je bila DZU tudi odgovorna. Zato je morala DZU opravljati različne davčne izračune. Namen zakonskih predpisov v zvezi s temi postopki je bilo pravilno obdavčevanje dohodkov, ki so jih imetniki enot premoženja prejeli iz skladov.
- 3 Osebo K je več DZU pooblastilo za izdelavo davčnega obračuna in standardiziranega poročila. Zadevne računovodske vrednosti v zvezi s skladom je osebi K zagotavljala skrbniška banka, na katero je bilo preneseno računovodstvo sklada. Vendar je posamezna DZU formalno ostala davčna zastopnica, ki je poročilo posredovala pristojnemu organu. DZU naročniki, so davčne obračune oziroma poročila o davčnih vrednostih, ki jih je izdelala oseba K, prevzele brez sprememb in podatke posredovale pristojnemu organu.
- 4 DZU, ki so pooblastile osebo K, so poleg obsežnih nalog upravljanja, ki so jih opravljale same, razne naloge upravljanja prenesle tudi na različne tretje osebe. Ena od teh dejavnosti, ki je bila prenesena na osebo K, je izdelava davčnega obračuna in poročila o davčnih podatkih v okviru zgoraj opisanega postopka na podlagi podatkov, ki so ji jih zagotavljale DZU.
- 5 Zaradi zapletenosti davčnih vidikov obdavčevanja dohodkov iz investicijskih skladov in odgovornosti, ki jih je določil zakonodajalec, je bila ta naloga pogosto prenesena na zunanje ponudnike storitev. Ta prenosv zunanje izvajanje, ki ga zakon izrecno dovoljuje, pa ne vpliva na odgovornost DZU – za ravnanje pooblaščenih tretje osebe v zunanjem razmerju je obvezno odgovorna. V notranjem razmerju je bila oseba K do DZU v skladu s splošnimi predpisi civilnega prava odgovorna v primeru škode zaradi nepravilnosti, ki bi pri poročanju o davčnih vrednostih nastala po njeni krivdi. Za naložbene odločitve DZU oseba K ni bila odgovorna. Dejavnost, prenesena na osebo K, tudi ni vključevala ugotavljanja vrednosti enot investicijskega sklada.
- 6 Oseba K je zoper odločbe o odmeri davka na dodano vrednost, ki jih je za leta od 2008 do 2014 izdal Finanzamt (finančni urad, Avstrija) in s katerimi je za navedene storitve določil davek na dodano vrednost, vložila pritožbo pri Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče, Avstrija), ki je predložitevno sodišče.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 7 **Finančni urad** meni, da iz upoštevnihih sodb Sodišča v zvezi z oprostivjo za upravljanje posebnih investicijskih skladov izhaja, da so storitve, navedene v Prilogi II k Direktivi KNPVP, vsekakor lahko oproščene, če jih opravlja sama DZU. V tem primeru bi bile te storitve vsekakor značilne za sklade. Če pa te storitve opravlja zunanji upravljavec, naj bi bilo treba preučiti, ali se s temi storitvami izpolnjujejo specifične in bistvene naloge upravljanja posebnega

investicijskega sklada in ali te storitve, gledano celovito, tvorijo posebno celoto. Da bi bilo tako, se v skladu s sodbo Sodišča v zadevi GfBk zahteva, da so storitve upravljanja, prenesene v zunanje izvajanje, tesno povezane z upravljanjem premoženja sklada v ožjem smislu (upravljanje naložb). V skladu z navedeno sodbo naj bi namreč specifična dejavnost DZU zajemala skupno vlaganje kapitala, zbranega pri javnosti, v prenosljive vrednostne papirje. Obračunavanje davčnih vrednosti za izpolnjevanje davčnih obveznosti imetnikov enot premoženja naj samo po sebi ne bi bilo značilno za upravljanje posebnega investicijskega sklada. Nasprotno, pri tem naj bi šlo za storitve, značilne za poklic davčnega svetovalca in temu primerljive poklicne skupine.

- 8 Pri obračunavanju davčnih vrednosti za davčni obračun in pri poročilu, ki se posreduje pristojnemu organu, naj bi šlo zgolj za predhodno storitev za izpolnitev obveznosti poročanja, ki jo opravlja davčni zastopnik DZU za davčne namene. Takšne storitve naj ne bi bile specifične za upravljanje posebnih investicijskih skladov in tudi niso bistven del storitev, navedenih v Prilogi II k Direktivi KNPVP. Poleg tega naj upravljanje predhodnih storitev za poročanje davčnih vrednosti, ki ga opravlja druga oseba, gledano celovito, ne bi predstavljala posebne dejavnosti upravljanja. Zahteva posebnosti naj bi bila izpolnjena samo, če se prenesejo bistvene osrednje naloge upravljanja – ki so navedene v Prilogi II – in so te storitve kot celota posebne ter specifične in bistvene za upravljanje posebnega investicijskega sklada. Zgolj navedba dejavnosti v Prilogi II k Direktivi KNPVP naj sama po sebi ne bi zadostovala. Tudi glede na nizkost plačila za storitvi osebe K naj bi šlo zgolj za podrejeni storitvi.
- 9 Oseba K pa meni, da iz točke 22 sodbe v zadevi GfBk in točke 77 sodbe v zadevi Fiscale Eenheid izhaja, da so poleg osrednjega upravljanja naložb tudi s tem povezane storitve upravljanja (zlasti storitve iz Priloge II k Direktivi KNPVP) specifične storitve za upravljanje posebnega investicijskega sklada. Nikakor naj ne bi bilo treba v zunanje izvajanje vedno prenesti neke celote storitev upravljanja. Nasprotno, v zunanje izvajanje naj bi se lahko prenesle tudi posamezne storitve in zanje uveljavljala oprostitev, če so tesno povezane z dejavnostjo, ki je lastna DZU in značilna zanjo. Ker naj bi bile storitve, navedene v Prilogi II, v skladu s sodno prakso Sodišča specifične za upravljanje posebnih investicijskih skladov, naj bi morala biti oprostitev mogoča tudi za storitve, ki so s takšnimi dejavnostmi tesno povezane.
- 10 Če se v zunanje izvajanje prenese dejavnost, ki bi jo na podlagi obstoječega pravnega položaja DZU sicer morala opravljati sama, naj bi obstajala tesna povezava s storitvijo, specifično za upravljanje posebnih investicijskih skladov. Zadevne storitve posebnega obračunavanja davčnih vrednosti za obdavčevanje imetnikov enot premoženja naj bi obstajale zgolj na področju investicijskih skladov, zato naj bi vsekakor šlo za storitev, ki je specifična in bistvena za sklade. DZU naj storitev, kakršne so storitve za nadzor in spremljanje dejavnosti DZU in ki jih je treba obvezno prenesti na depozitarja (skrbniško banko), sploh ne bi smela opravljati sama, zato naj sploh ne bi mogle biti specifične za njeno

dejavnost. Zato naj bi Sodišče v sodbi v zadevi Abbey National za takšne storitve uporabo oprostitve v skladu s členom 135(1)(g) Direktive 2006/112/ES zavrnilo.

- 11 Mnenje finančne uprave, da sta obračunavanje in poročanje davčnih vrednosti, ki ju opravlja davčni zastopnik, storitev, značilna za poklic davčnega svetovalca, oseba K na eni strani prereka s tem, da obstaja mnogo DZU, ki so naloge davčnega zastopnika same prevzele v okvir lastne odgovornosti. Na drugi strani naj bi obstajalo tudi več kreditnih institucij, ki opravljajo funkcijo davčnega zastopnika za investicijske sklade, ki jih ne upravljajo same.
- 12 Tudi glede merila „tvorjenja posebne celote, gledano celovito“, naj ne bi bilo treba, da se v zunanje izvajanje prenese skoraj celotna dejavnost upravljanja, ampak naj bi zadostovalo, da gre pri dejavnosti, preneseni v zunanje izvajanje, za dejavnost upravljanja, ki jo je mogoče zamejiti. To merilo naj bi bilo z izvajanjem davčnega obravnavanja posamezne enote premoženja in obračunavanjem davčnih vrednosti za poročanje vsekakor izpolnjeno. Pri tem naj bi se sicer prevzemale vrednosti iz izkaza poslovnega izida, ki se izdelava na ravni sklada, oziroma iz računovodstva sklada, vendar jih je treba ob uporabi posebnega strokovnega znanja raznovrstno prilagoditi glede davka od dohodkov. Iz sodbe v zadevi GfBk naj bi izhajalo, da to, da pristojnemu organu formalno poroča DZU, ni pomembno, saj je tudi v zadevi GfBk DZU ohranila pooblastilo za sprejemanje končnih odločitev.
- 13 Bistvena storitev upravljanja naj bi obstajala že, če je storitev za pravilno upravljanje kolektivnih naložbenih podjetij odločilna in značilna ter ima pri tem določeno težo. Za dejavnost, preneseno v zunanje izvajanje, naj bi se zato oprostitve uporabljala, če nadomešča dejavnost upravljanja, ki je tesno povezana s storitvijo, ki jo načeloma opravlja DZU, in če storitev, ki se opravlja, predstavlja dejavnost upravljanja, ki jo je mogoče zamejiti in ki ni zgolj nebitvena.
- 14 Ker naj bi morala DZU na podlagi določb zakona o investicijskih skladih iz leta 2011 imetnikom enot premoženja zagotavljati vse informacije, ki jih potrebujejo za izpolnjevanje davčnih obveznosti, in zato tudi izdelati davčni obračun in poročilo davčnih vrednosti ter poskrbeti za njihovo objavo, naj bi pri tem vsekakor šlo za specifično dejavnost za upravljanje posebnega investicijskega sklada, ki je značilna za sklade. To naj bi potrjevalo tudi dejstvo, da je v Prilogi II k Direktivi KNPVP izdelava davčnih napovedi navedena kot „upravna naloga“. S pojmom „davčna povračila [davčne napovedi]“ naj ne bi bilo mišljeno zgolj izdelovanje formalnih davčnih napovedi, temveč vsaka dejavnost za izpolnjevanje obveznosti s področja davčnega prava. Višina plačil za storitev, preneseno nanjo, ki jih finančni urad šteje za nizka, naj bi temeljila na različnih sinergijah z drugimi storitvenimi razmerji med njo in naročnico, DZU.

Predstavitev utemeljitve predloga

- 15 Sodišče se je že večkrat ukvarjalo z razlago določb o oprostitvi iz člena 135(1)(g) Direktive 2006/112/ES, ki se nanašajo na upravljanje posebnih investicijskih

skladov, ki jih opredelijo države članice, in odločilo, da so tudi storitve upravljanja, prenesene na tretje upravljavce, lahko vključene v oprostitev, če te storitve izpolnjujejo specifične in bistvene naloge upravljanja posebnih investicijskih skladov in če, gledano celovito, tvorijo posebno celoto (glej zgoraj navedeni sodbi). Vendar glede na različni razlagi teh meril, ki sta ju podali stranki v obravnavanem upravnem sporu, in glede na nasprotna cilja – po eni strani je željeno široko področje uporabe, da lahko tudi mali vlagatelji ob oprostitvi davka na dodano vrednost svoj denar široko razpršeno vlagajo v vrednostne papirje, po drugi strani pa je izraze, uporabljene za opis te oprostitve, treba razlagati ozko, saj gre za odstopanje – predložitveno sodišče meni, da še obstajajo utemeljeni dvomi razlagi pojma „upravljanje posebnih investicijskih skladov“ v skladu s pravom Unije. Zadevna vprašanja se zastavljajo zlasti zato, ker pri storitvah, prenesenih v zunanje izvajanje, ni razvidno, da bi bile tesno povezane z osnovno dejavnostjo upravljanja naložb, ki je neposredno skupno upravljanje kapitala, zbranega pri javnosti. Nasprotno, v obravnavanem primeru gre za zgolj upravne naloge za zakonito obdavčevanje dohodkov imetnikov enot premoženja v skladu s specifičnimi določbami zakonodaje v zvezi z davki in investicijskimi skladi, ki je morda dovolj tesno povezano z upravnimi nalogami iz Priloge II k Direktivi KNPVP, da bi se oprostitev lahko uporabljala. Poleg tega je vprašljivo, ali element storitev, ki ga opravlja oseba K, tvori zahtevano posebno celoto.

- 16 V skladu z namenom določbe o oprostitvi, ki ga je treba upoštevati pri razlagi, naj bi se malim vlagateljem olajšalo vlaganje v vrednostne papirje prek investicijskih skladov. Udeležba v investicijskem skladu in neposredno investiranje v naložbe naj bi bila glede davka na dodano vrednost nevtralna (sodba Sodišča v zadevi Abbey National, točka 62). Storitve, specifične in značilne za upravljanje posebnih investicijskih skladov, naj bi torej, da se preprečijo neželene podražitve, načeloma bilo mogoče prenesti v zunanje izvajanje brez plačila davka. Tako Sodišče v sodbi GfBk (točka 31) ugotavlja, da podjetnik, ki oproščeno storitev, sorodno upravljanju, opravlja z lastnim osebjem, ne sme biti v ugodnejšem položaju od podjetnika, ki je te storitve prenesel v zunanje izvajanje. Toda zastavljajo se vprašanja glede tega, da je v skladu s sodno prakso Sodišča določbe o oprostitvi kot odstopanje načeloma treba razlagati ozko, zaradi česar bi merila Sodišča, ki bi oprostitev morebiti omejevala (specifičnost, bistvenost, zahtevano tvorjenje posebne celote), lahko bila v nasprotju z namenom oprostitve, ki ga je treba upoštevati.
- 17 Zgoraj navedene sodbe Sodišča v zadevah SDC, CSC, Bookit, DPAS in Cardpoint so se nanašale na oproščene finančne storitve, kakšne so transakcije v zvezi s plačili in transferji ali vrednostnimi papirji, ki so izrecno navedene v Direktivi o DDV, upoštevni v teh zadevah. V obravnavanem postopku pa je sporna uporaba oprostitve pri bistveno širše opredeljeni storitvi „upravljanje posebnih investicijskih skladov, ki jih opredelijo države članice, s strani družb za upravljanje“. V zvezi s tem Sodišče pojasnjuje (glej sodbo v zadevi SDC, točka 66), da mora storitev, ki je specifična za transakcijo v zvezi s transferji, imeti učinek prenosa sredstev in povzročiti spremembe v pravnem in finančnem položaju. Izjav Sodišča o specifičnosti konkretnih finančnih storitev zato ni

mogoče brez omejitve prenesti na širše opredeljeno „upravljanje posebnih investicijskih skladov“ v smislu, da je v tem primeru lahko specifična samo storitev, ki neposredno učinkuje na finančni položaj sklada (upravljanje naložb v ožjem smislu). V skladu s sodbo *Fiscale Eenheid* (točke 72, 73 in 77) so poleg upravljanja naložb značilne naloge kolektivnih naložbenih podjetij (KNPVP) tudi naloge upravljanja kolektivnih naložbenih podjetij, kot so te, ki so (neizčrpno) navedene v Prilogi II k Direktivi KNPVP. S tem, da Sodišče v sodbi *Abbey National* izrecno ni sledilo mnenju Komisije in Združenega kraljestva, da je treba pojem „upravljanje posebnega investicijskega sklada“ razumeti ozko, upravljanje posebnega investicijskega sklada načeloma ni omejeno na samo upravljanje naložb v ožjem smislu. Zato s tem povezanih izjav Sodišča o specifičnosti izrecno navedenih oproščenih finančnih storitev ni mogoče prenesti na upravljanje posebnih investicijskih skladov. V tem primeru tako ni oproščeno zgolj „skupno vlaganje kapitala, zbranega pri javnosti“, temveč načeloma „upravljanje posebnega investicijskega sklada“. Glede splošnih izjav o oprostitvi storitve, prenesene v zunanje izvajanje, pa predložitveno sodišče meni, da je navedene sodbe mogoče uporabiti. Vprašljivo ostaja, ali je obračunavanje obdavčljivih dohodkov, ki je povezano z naložbami in specifično za investicijske sklade ter ki se opravlja za ustrezno odmero davka za imetnika enot premoženja, specifično in bistveno za upravljanje posebnega investicijskega sklada in ali ta dejavnost tvori zahtevano posebno celoto.

Presoja glede na namen

- 18 V zadevi *Abbey National* je po eni strani šlo za storitve depozitarja, s katerimi se je zagotavljala skladnost z zakonskimi predpisi in pravili sklada, po drugi strani pa za različne upravne in računovodske storitve tretjega upravljavca (v zvezi z zadnjim vprašanjem glej spodaj presojo glede na tesno povezavo).
- 19 O storitvah za zagotavljanje skladnosti z zakonskimi predpisi in pogodbenimi pravili sklada je Sodišče odločilo, da niso specifične za upravljanje posebnega investicijskega sklada. Sodišče je to utemeljilo s tem, da namen spornih storitev ni sestavljanje in upravljanje naložb s kapitalom, ki ga vlagatelji vložijo za nakup enot premoženja. Nasprotno, namen teh storitev je zagotoviti upravljanje kolektivnih naložbenih podjetij v skladu z zakonom. Torej te storitve ne spadajo pod upravljanje teh naložbenih podjetij, temveč pod nadzor in spremljanje njihove dejavnosti.
- 20 Po mnenju predložitvenega sodišča se Sodišče ne ravna po tem, ali gre za prenos storitve upravljanja v zunanje izvajanje na podlagi zakona ali pogodbe, ampak se ravna zgolj po namenu dejavnosti. Medtem ko so nadzorne dejavnosti skrbniške banke v interesu varstva vlagateljev namenjene temu, da je upravljanje v skladu z zakonom, pa je namen specifične dejavnosti DZU malim vlagateljem olajšati skupno vlaganje kapitala v prenosljive vrednostne papirje in upravljanje ustvarjenih naložb. Z oprostitvijo za to dejavnost naj, enako kot pri neposrednem pridobivanju in upravljanju prenosljivih vrednostnih papirjev, z davkom na dodano vrednost tudi ne bi bilo obdavčeno plačilo, ki ga za to plačajo vlagatelji.

- 21 Tudi v sodbi v zadevi *Fiscale Eenheid* (točki 77 in 78) se je Sodišče ravnalo po tem namenu. Če se to prenese na obravnavani primer, bi to pomenilo: dejavnosti upravljanja in računovodstva, namenjene obdavčevanju donosov imetnikov enot premoženja v skladu z zakonom, niso specifične za dejavnost sklada, ampak se opravljajo pri raznih storitvah pridobivanja dohodkov z različnimi pravnimi okviri. Kvečjemu bi se lahko upoštevalo, da v zadevnem položaju obstajajo zelo specifične pravne določbe o investicijskih skladih za obdavčevanje dohodkov iz skladov.
- 22 Če Sodišče nadzor nad spoštovanjem zakonodaje v zvezi z upravljanjem posebnega investicijskega sklada zaradi njegovega nespecifičnega namena ne šteje za specifičnega za upravljanje posebnega investicijskega sklada, bi to lahko veljalo tudi za dejavnosti, ki so v skladu z njihovo pravno podlago namenjene temu, da je odmera davka na ravni imetnikov enot premoženja v skladu z zakonom. Zato se zastavlja vprašanje, ali dejavnost, katere namen je obdavčevanje donosov imetnikov enot premoženja v skladu z zakonom, specifična za upravljanje posebnega investicijskega sklada.

Presoja glede na tesno povezavo

- 23 V sodbi v zadevi *Abbey National* je prav tako šlo za upravne in računovodske storitve tretjega upravljavca. Vlada Združenega kraljestva in Komisija sta se zavzemali za ozko razlago določbe v smislu, da so oproščene lahko samo storitve upravljanja, ki so tesno povezane z upravljanjem naložb in s tem neposredno vplivajo na stanje aktive in pasive sklada (ozko razumevanje pojma storitev upravljanja).
- 24 Sodišče temu stališču ni sledilo: poleg samega upravljanja naložb so lahko oproščene tudi same upravne storitve iz Priloge II k Direktivi KNPVP, saj so značilne za dejavnost KNPVP (sodba *Abbey National*, točka 64). Ta dejavnost namreč predstavlja skupno vlaganje kapitala, zbranega pri javnosti, v prenosljive vrednostne papirje. Vendar pa predložitveno sodišče meni, da je treba na podlagi omejitve, ki jo je Sodišče podalo v točki 70, sklepati, da so storitve, navedene v Prilogi II k Direktivi KNPVP, za upravljanje posebnega investicijskega sklada vsekakor specifične in tudi oproščene, če jih izvaja DZU sama. Če pa te storitve opravlja tretji upravljavec, se lahko v skladu s točko 70 za oproščeno storitev opredelijo le, če tvorijo posebno celoto, presojano celovito, katere namen je izpolniti specifične in bistvene naloge upravljanja posebnega investicijskega sklada (tako je tudi v sodbi v zadevi *GfBk*, točka 21). Ali je ta pogoj izpolnjen, mora ugotoviti nacionalno sodišče (točka 73). Sodišče tega ne izključuje, vendar temu tudi ne pritrjuje, tako da ostaja v skladu s sodbo *Abbey National* odprto, ali so obsežne storitve upravljanja, ki so se opravliale v tej zadevi, specifične za upravljanje posebnih investicijskih skladov.
- 25 Nadaljnji sklepi v zvezi s tem bi lahko izhajali iz sodbe v zadevi *GfBk*. V točki 23 te sodbe je Sodišče menilo, da gre za oproščeno dejavnost, če ta dejavnost pomeni tesno povezavo z lastno dejavnostjo DZU, tako da je njen učinek izvrševanje

specifičnih in bistvenih nalog upravljanja posebnih investicijskih skladov. Če bi bilo ob upoštevanju teh ugotovitev še vedno mogoče meniti, da tudi obračunavanje dohodkov imetnikov enot sklada predstavlja storitev, ki je povsem lastna investicijskemu skladu in značilna zanj, pa je treba to na podlagi sledeče 24. točke znova omejiti. V njej je Sodišče ugotovilo, da storitve, ki vključujejo pošiljanje priporočil glede nakupa in prodaje sredstev DZU, pomenijo tesno povezavo z njeno specifično dejavnostjo, ki zajema skupno vlaganje v prenosljive vrednostne papirje, zbrane pri javnosti.

- 26 Upravnih nalog iz Priloge II k Direktivi KNPVP, ki so v točki 22 prav tako navedene kot specifične, Sodišče tu ne navaja več. Razlog za to je morda, da je v zadevi GfBk pač šlo za storitve svetovanja, tesno povezane z upravljanjem naložb v ožjem smislu, in se je Sodišče zato izreklo samo glede tega. Vendar zlasti trditve generalnega pravobranilca, na katere se Sodišče izrecno sklicuje, kažejo na to, da so načeloma specifični zgolj samo upravljanje naložb in s tem tesno povezane storitve upravljanja, ki so značilne za upravljanje sklada in zaradi katerih se to razlikuje od drugih gospodarskih dejavnosti. Tako ne bi bila vsaka storitev upravljanja, navedena v Prilogi II k Direktivi KNPVP, vnaprej specifična, ampak bi morala biti v primeru prenosa na zunanjega upravljavca tudi tesno povezana z upravljanjem naložb v ožjem smislu (spremenjeno ozko stališče).
- 27 To spremenjeno ozko stališče bi bilo tudi v skladu z večkratnimi navedbami Sodišča, da so dejavnosti, navedene v Prilogi II k Direktivi KNPVP, vsekakor specifične za upravljanje DZU, če jih ta opravlja sama. Če pa jih opravlja zunanji upravljavec, morajo, gledano celovito, sestavljati posebno celoto ter biti specifične in bistvene za upravljanje posebnih investicijskih skladov s strani investicijskih družb, da so zajete v oprostitev.
- 28 Na podlagi odredbe Sodišča, da je treba za ugotovitev specifičnosti storitve, navedene v Prilogi II k Direktivi KNPVP in prenesene v zunanje izvajanje, preučiti obseg odgovornosti in namen obravnavane storitve, bi se lahko sklepalo, da ni dopustno krožno sklepati, da so storitve, navedene v Prilogi II k Direktivi KNPVP, tudi v primeru prenosa v zunanje izvajanje vsekakor specifične za upravljanje posebnih investicijskih skladov ter so s tem te storitve namenjene specifičnemu namenu in gre tudi za odgovornost za specifično dejavnost. Če bi bilo takšno krožno sklepanje dopustno, bi bila brez smisla opozorila Sodišča, da se pri prenosu takšne storitve v zunanje izvajanje oprostitev uporablja samo, če je storitev specifična, bistvena in dovolj posebna. Ali je storitev, navedena v Prilogi II k Direktivi KNPVP, če jo opravlja zunanji upravljavec, specifična za upravljanje posebnega investicijskega sklada, je torej verjetno treba presojeti z drugimi merili. Glede na ugotovitve Sodišča v sodbi v zadevi GfBk se zdi verjetno, da bi to lahko bil obstoj tesne povezave z osnovno dejavnostjo upravljanja naložb.
- 29 Vendar je to stališče morda znova v nasprotju z zgoraj navedenim širšim stališčem. Ozkemu stališču, da je dejavnost specifična za upravljanje posebnih investicijskih skladov samo, če se nanaša na osnovno dejavnost DZU in torej

vpliva na finančni položaj sklada, nasprotujejo zgornje ugotovitve, glede na katere Sodišče ni sledilo mnenju Komisije in Združenega kraljestva, ter jasna zavrnitev tega stališča (sodba v zadevi ATP PensionService, točka 69). Ostaja še spremenjeno ozko stališče, v skladu s katerim je storitev upravljanja, navedena v Prilogi II k Direktivi KNPVP, specifična, če je – čeprav sama ne povzroči spremembe finančnega položaja sklada – tesno povezana z upravljanjem naložb, ki je odločilno za finančni položaj sklada. Če je pravilno zadnje stališče, kakor je morda izraženo v sodbi v zadevi GfBk, zadevne storitve v obravnavani zadevi ne morejo biti oproščene, ker tesna povezava z osnovno dejavnostjo DZU ne obstaja.

Vprašanje odgovornosti

- 30 V zvezi z upoštevnostjo odgovornosti je Sodišče v točki 40 (drugi in tretji stavek) sodbe v zadevi Bookit in v točki 36 sodbe v zadevi DPAS ugotovilo: s tega vidika je treba storitev v smislu Direktive o DDV razlikovati od zgolj fizične ali tehnične storitve. Zato je treba zlasti preučiti, kolikšno odgovornost ima ponudnik zadevnih storitev, in še posebej vprašanje, ali je ta odgovornost omejena na tehnične vidike ali pa vključuje specifične in bistvene naloge transakcij.
- 31 Če je obračunavanje davčnih vrednosti za zagotavljanje obdavčevanja imetnikov enot premoženja v skladu s predpisi v zvezi z investicijskimi skladi specifično in bistveno za upravljanje posebnega investicijskega sklada, je oseba K tudi odgovorna za te specifične in bistvene naloge.
- 32 V primeru negativnih posledic za imetnika enot premoženja zaradi nepravilnega obračuna zadevnih vrednosti bi bila do imetnika enot premoženja za škodo najprej odgovorna DZU. Ta pa bi lahko v skladu s splošnimi načeli civilnega prava izterjala odškodnino od osebe K. Vendar to ne pojasnjuje vprašanja, ali ta odgovornost zajema specifične in bistvene naloge, ki so značilne za transakcije DZU. Če so specifične zgolj storitve upravljanja naložb v ožjem smislu ali zgolj storitve upravljanja, ki so tesno povezane s samim upravljanjem naložb v ožjem smislu, oseba K ne bi imela zadevne odgovornosti v zvezi z dejavnostjo iz obravnavane zadeve.

Zahtevana posebnost

- 33 V skladu s točkama 27 in 28 sodbe v zadevi GfBk ni pomembno, ali storitev upravljanja, prenesena v zunanje izvajanje, s tesno povezanostjo z upravljanjem naložb predstavlja zgolj osnovo za sprejemanje končnih odločitev DZU. Sodišče je ponovilo tudi trditev, da se upravljanje posebnih investicijskih skladov lahko razdeli na več storitev, ki so lahko vključene v oprostitev. V primeru prenosa takšnih storitev na zunanjega upravljavca to velja, če se z vsako od teh storitev izpolnjujejo specifične in bistvene naloge upravljanja posebnih investicijskih skladov.
- 34 Zato oseba K tudi meni, da za zahtevano posebnost ni treba, da obstaja celosten paket storitev, ampak zadostuje, da je storitev upravljanja, preneseno v zunanje izvajanje, mogoče zadostno zamejiti. Tako naj bi bilo, ker oseba K v okviru

celotnega obračunavanja dohodkov opravlja storitev, ki jo je mogoče zamejiti in pri kateri vrednosti, prevzete od skrbniške banke, prilagodi na podlagi zahtev davčnega prava. Glede na to, da merilo posebnosti v sodbi GfBk ni navedeno, oseba K poleg tega sklepa, da je Sodišče to merilo morda opustilo ali da mu vsaj več ne pripisuje velikega pomena, kakor mu ga je v prejšnjih sodbah.

- 35 Predložitveno sodišče meni, da iz splošnih trditev v sodbah Sodišča v zvezi s prenosom finančnih storitev v zunanje izvajanje, ki so bile izdane po sodbi v zadevi GfBk (sodbe Bookit, DPAS, Fiscale Eenheid, Cardpoint) jasno izhaja, da je Sodišče merilo „posebna celota, gledano celovito“ za oprostitev finančne storitve, prenesene v zunanje izvajanje, ohranilo. V skladu s točkami od 38 do 41 sodbe Sodišča v zadevi Bookit, s točko 34 sodbe v zadevi DPAS in s točko 71 v zadevi Fiscale Eenheid se je treba ravnati po praktičnih vidikih storitve: da se opredeli za transakcijo za upravljanje posebnega investicijskega sklada, mora storitev s splošnega vidika tvoriti posebno celoto, katere posledica je izpolnitev specifičnih in bistvenih nalog transferja.
- 36 Vendar predložitvenemu sodišču ni jasno, do kod mora segati posebnost storitve, prenesene v zunanje izvajanje, oziroma kako obsežna mora biti, da gre, gledano celovito, za posebno celoto. Zato se zastavlja vprašanje, ali element storitve „prevzem davčnih nalog za zagotavljanje obdavčevanja imetnikov enot premoženja“, ki ga je opravljala oseba K in ki je opisan v dejanskem stanju, zaradi opisanega prilagajanja vrednosti, prevzetih od skrbniške banke oziroma DZU, ki se izvaja v skladu z zakonodajo za področji davkov in investicijskih skladov, zadošča za izpolnitev pogoja Sodišča, da mora, gledano celovito, obstajati posebna celota.
- 37 Odgovor na vprašanja o razlagi člena 135(1)(g) Direktive 2006/112/ES, zlasti o obsegu pojma „upravljanje posebnega investicijskega sklada“ je pomemben za odločitev v obravnavani zadevi v zvezi s pritožbo, ki se nanaša na obveznost oprostitve oziroma obdavčitve obračunavanja davčnih vrednosti, prenesenega v zunanje izvajanje. Bundesfinanzgericht (zvezno finančno sodišče, Avstrija) zlasti zaradi zgoraj predstavljenega položaja, ki se razlikuje od do zdaj obravnavanih zadev, ne meni, da razlaga prava Unije v tem primeru ne pušča dvoma. Poleg tega je v interesu nevtralne konkurenčnosti znotraj Evropske unije, da se razlaga zadevnih določb te direktive čim prej razjasni.